

(12) וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲשֶׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר וְטָמְאָה שְׁבַעַת יָמִים כִּי־מִי נִדַת דֹּתָהּ תִטְמָא: 3 וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בְּשָׂר עֶרְלָתוֹ: 4 וּשְׁלֹשִׁים יוֹם וּשְׁלֹשַׁת יָמִים תֵּשֵׁב בְּדַמִּי טָהָרָה בְּכָל־קֹדֶשׁ לֹא־תִגַּע וְאֶל־הַמְּקֹדֶשׁ לֹא תָבֹא עַד־מְלֵאת יָמֵי טָהָרָה: 5 וְאִם־נִקְבָּה תֵּלֵד וְטָמְאָה שְׁבַע־עִים כְּנִדְתָּהּ וּשְׁלֹשִׁים יוֹם

וּשְׁשַׁת יָמִים תֵּשֵׁב עַל־דַּמִּי טָהָרָה: 6 וּבְמְלֵאת | יָמֵי טָהָרָה לְבֵן אֹו לְבַת תָּבִיא כֶּבֶשׂ בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה וּבֶן־יוֹנָה אֹו־תָר לְחַטָּאת אֶל־פֶּתַח אֹהֶל־מוֹעֵד אֶל־הַכֹּהֵן: 7 וְהִקְרִיבֹו לְפָנַי יְהוָה וְכִפֵּר עָלֶיהָ וְטָהָרָה מִמָּקֹר דַּמֶּיהָ זֹאת תֹּוֹרַת הַיִּלְדוֹת לְזָכָר אֹו לְנִקְבָּה: 8 וְאִם־לֹא תִמָּצָא יָדָהּ דֵּי שָׁהּ וְלִקְחָה שְׁתֵּי־תֹרִים אֹו שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה אֶחָד לְעֹלָה וְאֶחָד לְחַטָּאת וְכִפֵּר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן וְטָהָרָה:

(13) וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: 2 אָדָם כִּי־יִהְיֶה בְּעוֹר־בְּשָׂרוֹ שִׂאת אֹו־סַפַּחַת אֹו בַּהֲרַת

וְהָיָה בְּעוֹר-בְּשָׂרוֹ לְנֹגַע צָרַעַת וְהוּבָא אֶל-אֹהֲרֵן
הַכֹּהֵן אוֹ אֶל-אֶחָד מִבְּנָיו הַכֹּהֲנִים׃³ וְרָאָה הַכֹּהֵן
אֶת-הַנֹּגַע בְּעוֹר-הַבָּשָׂר וְשָׁעַר בְּנֹגַע הַפֶּה | לְבֹן
וּמְרָאָה הַנֹּגַע עֲמֹק מִעוֹר בְּשָׂרוֹ נֹגַע צָרַעַת הוּא
וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן וְטָמֵא אֹתוֹ׃⁴ וְאִם-בִּהְרֹת לְבָנָה הוּא
בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ וְעֲמֹק אֵין-מְרָאָה מִן-הָעוֹר וְשָׁעֲרָה
לֹא-הָפֵךְ לְבֹן וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת-הַנֹּגַע שְׁבַעַת
יָמִים׃⁵ וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהָנָה הַנֹּגַע עֲמֹד
בְּעֵינָיו לֹא-פָשָׂה הַנֹּגַע בְּעוֹר וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן שְׁבַעַת
יָמִים שְׁנִיַּת׃⁶ וְרָאָה הַכֹּהֵן אֹתוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׁנִיַּת
וְהָנָה כִּהְיָה הַנֹּגַע וְלֹא-פָשָׂה הַנֹּגַע בְּעוֹר וְטָהָרוּ
הַכֹּהֵן מִסְּפַחַת הוּא וְכִבֵּס בְּגָדָיו וְטָהָר׃⁷ וְאִם-פָּשָׂה
תְּפִשָּׂה הַמְּסַפַּחַת בְּעוֹר אַחֲרַי הִרְאָתוֹ אֶל-הַכֹּהֵן
לְטָהָרְתוֹ וְנִרְאָה שְׁנִיַּת אֶל-הַכֹּהֵן׃⁸ וְרָאָה הַכֹּהֵן
וְהָנָה פָּשְׂתָה הַמְּסַפַּחַת בְּעוֹר וְטָמֵאוּ הַכֹּהֵן צָרַעַת
הוּא׃

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת
ימים כימי גדת דותה תטמא וביום השמיני
ימול בשר ערלתו ושלישים יום ושלישת ימים
תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל
המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה ואם
גקבה תלד וטמאה שבעים כגדתה וששים יום
ושלישת ימים תשב על דמי טהרה ובמלאת ימי
טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתו לעולה
ובן יונה או תר לזטאת אל פתח אהל מועד אל
הכהן והקריבו לפני יהוה וכפר עליה וטהרה
ממקר דמיה זאת תורת הילדת לזכר או לגקבה
ואם לא תמצא ידה די עשה ולקחה שתי תרים
או שני בני יונה אחד לעולה ואחד לזטאת וכפר
עליה הכהן וטהרה
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אדם

כִּי יִהְיֶה בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ שֵׂאת אֹ או ספוחת או בהרת
וְהִיא בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ לִגְעַ צִרְעַת וְהוּבֵא אֶל אֹהֶרֶן
הַכֹּהֵן אֹ או אֶל אֹזֶז מִבְּנֵי הַכֹּהֲנִים וְרָאָה הַכֹּהֵן
אֶת הַגֵּעַ בְּעוֹר הַבָּשָׂר וְשִׁעַר בִּגְעַת הַפֶּךָ לִבֶּן
וּמְרָאָה הַגֵּעַ עֵמֶק מֵעוֹר בְּשָׂרוֹ גֵּעַ צִרְעַת הוּא
וְרָאָהּ הַכֹּהֵן וְטָמֵא אֹתוֹ וְאִם בְּהַרְתָּ לִבְנֵהּ הוּא
בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ וְעֵמֶק אִין מְרָאָה מִן הָעוֹר וְשִׁעְרָהּ
לֹא הַפֶּךָ לִבֶּן וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת הַגֵּעַ שְׁבַעַת
יָמִים וְרָאָהּ הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהִגִּיהַ הַגֵּעַ עִמָּד
בְּעֵינָיו לֹא פִּשָׁה הַגֵּעַ בְּעוֹר וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן שְׁבַעַת
יָמִים שְׁנִית וְרָאָהּ הַכֹּהֵן אֹתוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׁנִית
וְהִגִּיהַ כֹּהֵן הַגֵּעַ וְלֹא פִּשָׁה הַגֵּעַ בְּעוֹר וְטָהֲרוּ
הַכֹּהֵן מִסְּפֹחַת הוּא וְכִבֵּס בַּגָּדָיו וְטָהֲרָהּ וְאִם פִּשָׁה
תִּפְשָׁה הַמְּסֹפֹחַת בְּעוֹר אֹזֶרִי הִרְאֵתוֹ אֶל הַכֹּהֵן
לְטָהֲרָתוֹ וְזָרָאָה שְׁנִית אֶל הַכֹּהֵן וְרָאָהּ הַכֹּהֵן
וְהִגִּיהַ פִּשְׁתָּהּ הַמְּסֹפֹחַת בְּעוֹר וְטָמֵאוּ הַכֹּהֵן צִרְעַת
הוּא

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי גדת דותה תטמא: וביום השמיני ימול בשר ערלתו: ושלושים יום ושלושת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה ואם נקבה תלד וטמאה שבעים כגדתה וששים יום וששת ימים תשב על דמי טהרה ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתו לעלה ובן יונה או תר לזוטאת אל פתחו אהל מועד אל הכהן והקריבו לפני יהוה וכפר עליה וטהרה ממקר דמיה זאת תורת הילדת לזכר או לנקבה: ואם לא תמצא ידה די שיה ולקחה שתי-תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה:

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספוחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע זרעת והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע זרעת הוא וראהו הכהן וטמא אתו ואם בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין מראה מן העור ושערה לא הפך לבן והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים וראהו הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעיניו לא פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים שנית: וראהו הכהן אתו ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו וטהר: ואם פשה תפשה המספחת בעור אחרי הראתו אל הכהן לטהרתו ונראה שנית אל הכהן: וראהו הכהן והנה פשתה המספחת בעור וטמאו הכהן זרעת הוא:

(12) וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי גדת דותה תטמא: וביום השמיני ימול בשר ערלתו: ושלושים יום ושלושת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה: ואם נקבה תלד וטמאה שבעים כגדתה וששים יום וששת ימים תשב על דמי טהרה: ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתו לעלה ובן יונה או תר לחטאת אל פתח אהל מועד אל הכהן: והקריבו לפני יהוה וכפר עליה וטהרה ממקר דמיה זאת תורת הילדת לזכר או לנקבה: ואם לא תמצא ידה די שיה ולקחה שתי-תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה:

(13) וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע זרעת והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים: וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע זרעת הוא וראהו הכהן וטמא אתו: ואם בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין מראה מן העור ושערה לא הפך לבן והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים: וראהו הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעיניו לא פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים שנית: וראהו הכהן אתו ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו וטהר: ואם פשה תפשה המספחת בעור אחרי הראתו אל הכהן לטהרתו ונראה שנית אל הכהן: וראהו הכהן והנה פשתה המספחת בעור וטמאו הכהן זרעת הוא: